

Det gør mig ondt, at De Herrer have maattet sætte et Par „men'er" ved dette vidunderlige Forslag allerede ved Begyndelsen af Forhandlingen. Hvor mange „men'er" kan der saa ikke komme inden Slutningen. Saaledes sagde en af de ærede Forslagsstillere, at det var maaste drøjt nok for de indenlandske Roedyrere, ikke for de udenlandske. Det var dog mærkeligt; thi i de foregaaende Dage har der blandt de mange Røster ogsaa lydt den: hvilken Herlighed dette Lovforslag vilde skabe for vort Land derved, at vi selv kunde fabrikere og aale alt vort Sukker. Saa grundigt havde man studeret Lovforslaget. Det var den vidunderlige Fordel ved Forslaget. Og saa lige det første Ord, vi høre fra en af Forslagsstillerne, gaar ud paa, at der var et slem „men", at man vilde nok slaa Roefukterdyrerne ihjel her i Landet, hvilket efter min Formening ogsaa er temmelig rigtigt. Et andet „men" var det, at Beløbet for Allet rimeligvis vil stige meget højt. Det var votset fra 100,000 Ld. til 600,000 Ld. i 18 Aar. Stigende i samme Forhold i 18 Aar til, hvad der ikke er urimeligt, ville De nok se, at det bliver 6 Gange saa meget; med 6 Gange 600,000 Ld. eller 6 Gange 6 Mill. vil give saadan noget som 30—40 Mill. Indtaegt af en Forbrugsstat om 18 Aar. Jeg indestaar Dem ikke for, at det ikke bliver rigtigt. Jeg skal sige Dem, at hele denne Forklaring om, at Bajer nydes blot, fordi der er Alkohol deri, er uægte, den holder ikke Stik. Al, der skal bevares i vort Klima om Sommeren, maa formentlig have et vist Quantum Alkohol. Deraf, at det er det eneste Al, der kan bevares sundt om Sommeren, deraf kommer den almindelige Nødvendighed at nyde det, deraf kommer det, at det bagerste Al — jeg taler ikke her om, hvor det ikke nydes med Maade; thi jeg gaar al Tid ud fra, at alle Guds Gaver skulle nydes med Maade — utvivlsomt er den sundeste Drik, vi have af Druer, og det vil desværre eller desbedre føre til, at denne Lov bliver en Malkeko for Statskassen, i nærværende Tilfælde for det provisoriske Ministerium. Ogsaa dette „men" stikker op i de ærede Medlemmers Forsvar. Jeg synes, de hellere skulde have taget dette under Overvejelse straks. Nu siger Lovens Forsvarere, at det kan bestemmes, at hvad da Skatten bliver større end de 6—7 Mill., kan blive lagt op til et Fond til Alderdomsforsørgelse og deslige. Men for hvem, efter hvilke Regler? Det er dog en mærkelig Forsynlighed at ville træve Statter op, der endog ere større, end det provisoriske Ministerium behøver til sin Finansstyrkelse, der som bekendt er en Del Millioner — gennem-

snitlig 10—12 Millioner — dyrere end den lovlige Finansstyrkelse har været. Jeg har ingen Anelse om, hvor hurtigt denne Lov kan blive gennemført og om, hvorvidt den overhovedet bliver modtaget i den nuværende Skikkelse. „Jeg hilser Hovedtanken med Glæde", sagde jo den ærede Konsejlspræsident; men han fandt, at det var praktisk rigtigt at slaa denne Lov sammen med hans egen Toldlov. Utvivlsomt, men derfor er det ikke sagt, at det sker. Konsejlspræsidenten kan efter min Formening være meget modtagelig for al den Belvilje, der vises ham. Her er et Punkt med Henhyn til Formen og Gennemførelsen af den ny Toldpolitik, som han forstændigvis absolut vil vise en Smødekommen, som han aldrig har haft Sind til overfor vore Toldlovsforslag. Saa jeg veed ikke, hvorledes det vil gaa fremtidig; men jeg vilde ikke have noget imod, om man holdt første Behandling af denne Sag ud, indtil Landstinget har faaet behandlet Regeringens Forslag, som vistnok er forelagt for det i Dag, og Forslaget er kommen her ned, saaledes at vi kunde slutte første Behandling med at behandle baade Forslaget fra den ene Side og Forslaget fra den anden. Saa kunde vi tage Stilling til det alt sammen paa een Gang; thi dette er aabenbart kun en Begyndelse; vi skal videre frem, hvilket Forslaget jo ogsaa tyder paa, naar der staar, at Skatten skal være mindst 10 Kr. pr. Tønde Al. Forslagsstillerne og deres Venner have ikke bundet sig ved de 10 Kr. De have forbeholdt sig at gaa ind paa en saadan Stat, som de kunne blive enige med den ærede Regering om under den fortsatte Behandling af Toldloven.

Maatte jeg nu inden de ærede Herrer vedtage dette Lovforslag, idet der vel bedst er Lejlighed til det nu, da det bliver vanskelige siden, ved at det skal knyttes til selvstændige Endringsforslag, paavise, hvorledes dette Forslag efter min Betragtning forholder sig til Benstres Toldpolitik. Vi ere gennem 18 Aar gaaede ud fra og fastholdt tre Hovedsynspunkter for en Toldrevision: For det første skulde der opnaas Stattelettelser. For det andet skulde vi have Fritagelse og Nedsættelse af Tolden paa økonomiske Forbrugsartikler for derved at fremme Erhvervs livet. For det tredje, skulde vi have særlig Lettelse for ikkebemidlede. Disse tre Hovedsynspunkter have med nogen Variation i Enkelthederne staaet for os som de afgørende Hovedtanker ved vor Bevægelse paa Toldlovgivningsomraadet fra 1871—72 til nu, da man kommer med dette Forslag. Tillad mig at tage hver af disse Dele for sig og da først Spørgsmaalet om Stattelettelser kontra Regeringens